

[Nøhr.]

Jeg vil da hævde, at det er ganske rimeligt, naar Venstre paastaar, at denne Ændring i Kommunens egen Part — altsaa $\frac{1}{30}$ mindre end under den Ordning, som Venstre har fundet rimelig — skulde bevirke, at Kommunerne nu begyndte at køre løbsk paa disse Omraader over det hele Land. Man kan naturligvis sige, at man kan begrænse den enkelte Kommunes Understøttelse eller Evne til at give Understøttelse ved simpelt hen at forøge dens egen Part. Men jo mere dette sker, desto længere kommer man bort fra selve Udligningstanken, desto længere kommer man bort fra i det hele taget at anerkende en vis Solidaritet inden for Kommunerne efter deres forskellige Vilkaar. Og Opgaven er netop at finde en Form, der baade er Udtryk for Forstaaelse af Solidaritetstanken, Udligningstanken og for Bevarelsen af den enkelte Kommunes Interesse i en god økonomisk Administration.

Til Slut vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at det er rigtigt, at jeg i min Ordførertale erkendte, at det var i Sognekommunerne, Skatterne havde været mest trykkende, og Vanskelighederne havde været størst i de senere Aar, fordi Indtægtsmulighederne gennemgaaende havde været forringet. Men derfor viser Regeringens Udligningsforslag ogsaa det endelige Resultat, at der fra de velstillede Dele af Hovedstadsomraadet flyttes over 10 Mill. Kr., som fordeles over hele det øvrige Land, saaledes at langt den største Del af disse 10 Mill. Kr., omkring ved 8 Mill. Kr., netop bliver en Nettolettelse for Sognekommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde endvidere, at han ikke forstod Kritikken af, at Venstres Forslag ikke indeholdt Dækning. Jeg vil hertil sige, at der er den Forskel paa Regeringens Udligningsforslag og Venstres Forslag, at Regeringens Forslag har Dækningen i Orden, medens Venstre ingen Dækning har. Regeringen har Pengene med, men Venstre har kun en Veksel med, som der, i alt Fald foreløbig, ingen Dækning er for i Banken.

Jens Thomsen: Den højtærede Indenrigsminister oplyste mig om, at Borgmesterlønninger og Tantiømer ikke skal betaales af Landkommunerne gennem Udligningsfonden. Jeg har aldrig været af den Formening, at de skulde det; men jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister kan forstaa den menneskelige Tankegang, at naar kommunale Bestillingsmænd lønnes ovenud flot,

vil det være vanskeligt at føre en sparsommelig kommunal Administration.

Dernæst udtalte den højtærede Indenrigsminister, at Understøttelserne ikke maa hæves eller sænkes. Noget saadant har jeg aldrig sagt, og jeg forstaa derfor ikke Ministerens Udtalelse i saa Henseende. Vi foreslaar, at Udligningen foretages derigennem, at alle Statsborgere faar lige Rettigheder og lige Pligter. For Tiden svares de højeste Forsikringspræmier paa Landet, men til Gengæld faar man der de mindste Forsikringssummer, forudsat at at vi kan tale om Forsikring, som der jo i stor Udstrækning er Tale om med Hensyn til vore sociale Love.

Naar den højtærede Indenrigsminister uden saglig Begrundelse afviser vore Forslag, vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er uden for al Fornuft, at alle Statens Borgere bør have lige Rettigheder og lige Pligter. For øvrigt forbyr det mig, at Ministeren saa overlegent afviser disse Tanker, da jeg i Gaar mødte en Udtalelse fra en af Ministerens Partifæller om, at han vilde støtte disse vore Krav.

Indenrigsministeren kom med nogle Udtalelser om, at jeg var en meget varm Forsvarer for Formueejerne, og at det staa i et sært Forhold til mit Partis Fortid. Og yderligere tilføjede Ministeren, at Jens Thomsen kan ikke tilpasse sig efter Forholdene herinde. Jeg maa maaske indrømme, at det vil falde mig noget vanskeligt med den Tilpasning; hvis man skal følge Traditionen her, skal man navnlig tage Hensyn til de Kredse, hvor der kan erhverves mange Stemmer til Partiet, og ud fra den Betragtning skal man ikke tage Hensyn til Formueejerne, for vi ved alle, at med Hensyn til Stemmer kan man ikke vente stor Støtte fra den Side. Jeg vil imidlertid haabe, at det ikke skal blive paatrængende nødvendigt for mig, for at forblive i dette høje Ting, at tage imod den højtærede Indenrigsministers Anvisning paa, hvordan man skal fiske Stemmer.

Med Hensyn til Formuebeskatningen skal jeg fremhæve, at mit Parti er af den Opfattelse, at et lavt Renteniveau er til Gavn for de arbejdende Erhverv, og vi maa derfor kræve, at Formuebeskatningen sættes i et rimeligt Forhold til Afkastningen i Stedet for den nuværende Form for Formuebeskatning. En Millionformue, der er bundet i Landejendomme, rammes efter den nugældende Formuebeskatning langt stærkere end den, der er anbragt i et Selskab med store Indtjeningsmuligheder, og